

H O T Ă R Ă R E A nr.1-118/2024
cu privire la examinarea adresării cet.Xxxxx Xxxxxx,
ce vizează pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar,
Ion Munteanu

30 aprilie 2024

municipiul Chișinău

Examinând adresarea domnului Xxxxx Xxxxxx, cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar, Ion Munteanu, audiind informația prezentată de către doamna Elena Roșior, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, pentru examinare, adresarea domnului Xxxxx Xxxxxx, privind pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar, Ion Munteanu.

În viziunea petiționarului, acțiunile care se califică drept abatere disciplinară imputată Procurorului General interimar, rezidă în emiterea unor ordonanțe acțiuni ilegale ale lui Xxxxx Xxxxxx în complicitate cu Xxxxxxx Xxxxxxx și alte persoane cointeresate de a a-l deposeda de bunurile personale.

Potrivit circumstanțelor invocate de cet.Xxxxx Xxxxxx, la fel ca procurorul Oleg Afanasii, Procurorul General interimar, Ion Munteanu stabilește relalii de ordin civil fără ca organul de urmărire penală să întreprindă toate acțiunile pe marginea plângerii pentru a constata acest fapt.

Invocă petiționarul că, prin metoda transcrierii motivelor din ordonanța procurorului Oleg Afanasii, Procurorul General Ion Munteanu indică faptul că materialele acumulate nu atestă că s-ar fi folosit manopere frauduloase sau fapte mincinoase de către pretinsa făptuitoare. Însă pentru împedire constatării acestui fapt, procurorii menționați au intervenit în vederea tolerării acțiunilor lui Xxxxx Xxxxxx și încurajării în continuare de a-și continua acțiunile ilegale. Or, la acea etapă a dosarului, organul de urmărire penală anume urma să stabilească toate aceste aspecte referitor la manoperile frauduloase dacă au fost sau nu întreprinse de Xxxxx Xxxxxx și în urma căror împrejurări a devenit proprietarul acestui mijloc de transport.

Or, prin vânzarea fictivă a acestui mijloc de transport lui Xxxx Xxxx, la un preț diminuant unei persoane în vârstă de XX de ani și participarea activă a lui Xxxxx Xxxxxx la contestarea actelor emise pe prezentul proces după vânzarea automobilului, demonstrează, că aceasta acționează, ca un proprietar de fapt și indubitabil probează manoperile frauduloase de al deposeda pe Xxxxx Xxxxxx de bunul personal.

Consideră petiționarul că, prin clasarea procesului penal, și menținerea acestei soluții de către procurorul Ion Munteanu a fost încălcat accesul liber la justiție a lui Xxxxx Xxxxxx, prevăzut de art.19 alin.(3) Cod de procedură penală care stipulează, că, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează, sau agravează răspunderea.

În ședința Consiliului Superior al Procurorilor, cet.Xxxxx Xxxxxx nu s-a prezentat, totodată, cu titlu de informare, se consemnează că subiectul cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar, Ion Munteanu a fost inclus pe agenda ședinței Consiliului Superior al Procurorilor, cu respectarea procedurii de notificare.

Aprecierile Consiliului Superior al Procurorilor.

Analizând adresarea cet.Xxxxx Xxxxxx prin prisma criticilor formulate, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează asupra necesității respingerii acesteia, consemnând raționamentele ce susțin această constatare.

Potrivit art.70 alin.(1) lit.n) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa.

Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția - aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Pentru ca soluția să îndeplinească exigențele de motivare corespunzătoare, Consiliul Superior al Procurorilor a supus unei analize minuțioase aspectele criticate în adresare de autorul sesizării și raportat la situația de fapt la normele de drept incidente cazului, potrivit cărora pot atrage răspunderea disciplinară numai acele erori ale normelor de procedură care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Vom notă că doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, însă, în cazul examinat nu își găsește confirmare obiectivă.

Conform prevederilor art.12 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Procurorul General și adjuncții acestuia sunt, în baza competențelor stabilite, conducători ai Procuraturii. Ordinele, dispozițiile și indicațiile privind organizarea și coordonarea activității Procuraturii, precum și instrucțiunile metodologice și de reglementare sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

Respectiv, este o rațiune normativă firească și o condiție de legalitate *sine qua non* că mandatul de Procuror General înglobează și o marjă de discreție, ce nu poate fi teoretică și iluzorie. Realizarea, în practică, a acestei marje de discreție se exteriorizează prin analiza adresărilor depuse în corespondența de intrare a instituției și raportarea conținutului acestora la prevederile legislative, activitate care nu are doar valoare formală, ci implică responsabilitate și putere corespunzătoare de decizie.

Consiliul Superior al Procurorilor reține că dezacordul unei părți cu răspunsul organului de urmărire penală sau într-un proces penal cu actele emise de către organul de urmărire penală și anexarea acestora la materialele adresării, nu pot constitui temei de examinare a acțiunilor Procurorului General prin prisma prevederilor Codului penal.

Examinarea plângerilor de către procuror, depuse de părțile în proces și alte persoane, care reclamă încălcarea drepturilor în cadrul urmăririi penale, constituie o formă importantă de control pentru depistarea și prevenirea încălcărilor de legislație și a erorilor comise de organele de urmărire penală și cele care exercită activitatea operativă de investigații.

Sub aspectul aprecierilor de drept notăm că, acțiunile, inacțiunile și actele efectuate sau dispuse în cadrul urmăririi penale pot fi contestate, mai întâi în fața procurorului sau, după caz, în fața procurorului ierarhic superior în termen de 15 zile din momentul efectuării acțiunii, inacțiunii sau de când s-a luat cunoștință de act. În ipoteza în care persoana nu va fi de acord cu răspunsul oferit de procuror, aceasta îl va putea contesta în fața judecătorului de instrucție, în termen de 10 zile de la data la care a luat cunoștință de rezultatul examinării plângerii sau de la data expirării termenului prevăzut de lege la care urma să primească răspuns la plângere.

Raționamentele respective sunt statuate, corespunzător, în art.299¹ din Codul de procedură penală și respectiv în art.313 din același cod.

La 21.11.2023 avocatul Xxxxx Xxxxx, în interesele lui Xxxxx Xxxxxx, a înaintat judecătorului de instrucție plângere împotriva ordonanței Procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Oleg Afanasii din xx.xx.2023 și, respectiv, împotriva ordonanței Procurorului General interimar, Ion Munteanu din xx.xx.2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.12.2023, plângerea cet.Gorea Vadim a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanța nu a constatat la etapa dată au fost încălcate drepturile și libertățile petiționarului, or în cadrul procesului penale urmează a fi efectuate acțiuni pentru a constata circumstanțele cazului, și ulterior emisă ordonanța procurorului.

Totodată, prin decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2024, s-a respins recursul declarat de avocatul Xxxxx Xxxxx, în interesele lui Xxxxx Xxxxxx, și s-a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx.xx.2023, ca fiind întemeiată.

Potrivit prevederilor art.3 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul î-și desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Conform prevederilor art. 51 alin. (3) din Codul de procedură penală, la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii.

Exercitarea unui control asupra legalității ordonanțelor procurorilor nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, respectarea principiului independenței decizionale, excluzând această analiză în cadrul unei procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată (art.299¹ și art.313 Cod de procedură penală), fapt stabilit prin decizia Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, sediul Xxxxxx.

O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixiune în activitatea acestuia.

Mai mult, prevederi similare se conțin și în art.33 alin.(4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, potrivit căreia persoana ale cărei drepturi și interese legitime au fost afectate prin acțiunile, inacțiunile sau actele procurorului, le poate contesta la procurorul ierarhic superior. Hotărârea procurorului ierarhic superior, prin care a fost soluționată contestația, poate fi atacată în instanța de judecată.

Normele legislative privitoare la aceste aspecte conțin suficientă previzibilitate, încât comportamentul persoanelor vizate să poată fi adaptat regulilor stabilite și să fie posibilă prevederea în viitor a consecințelor juridice ce derivă din deciziile privind controlul procurorului și judiciar al acțiunilor, inacțiunilor și actelor în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale.

Astfel, din explicațiile cet.Xxxxx Xxxxxx, nu se constată întrunirea tuturor condițiilor angajării răspunderii disciplinare în acțiunile acestuia, inclusiv forma vinovăției cerute de lege.

Totodată, verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc fapta imputată procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poate deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constatând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Potrivit art.52¹ alin.(1), (3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Procurorul General poate fi tras la răspundere disciplinară în condițiile prezentei legi, cu particularitățile specificate în prezentul articol. Dispozițiile art. 36, 37, 38 și 38¹ se aplică în mod corespunzător. Procedura disciplinară poate fi inițiată de cel puțin 3 membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, de Președintele Republicii ca urmare a petițiilor/sesizărilor sau, după caz, din oficiu ori, în cazul prevăzut la art. 31¹ alin. (9), de către comisia de evaluare a performanțelor Procurorului General, **dacă există bănuieli rezonabile privind săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38.** Dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor constantă că în acțiunile Procurorului General interimar Ion Munteanu nu au fost stabilite careva bănuieli și temeuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la procuratură.

Consiliul reiterează că în cazul prezentat, materialul probator administrat denotă cu certitudine că nu sunt întrunite toate elementele unei abateri disciplinare menționate *supra*, contrar prevederilor art.38 din Legea cu privire la Procuratură și pct.6.1.1., 6.1.2., 6.1.4. și 6.1.6. ale Codului de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor.

Aprecierile reflectate în adresare se bazează pe interpretarea eronată a cadrului normativ, bazată pe o înțelegere subiectivă și îngustă a modului de aplicare a legii, fără a se lua în calcul analiza deplină a raportului juridic dedus examinării și a prevederilor legale aferente speței.

Cu referire la garanțiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (cauza Demicoli v. Malta, nr. 13057/87, hotărâre din 27 august 1991, §40).

Pe cale de consecință, având în vedere argumentele din adresarea înaintată și ținând cont de prevederile cadrului normativ, în rezultatul deliberării și exprimării votului de către membrii prezenți în ședință, Consiliul Superior al Procurorilor consideră neîntemeiată adresarea cet.Xxxxx Xxxxxx.

Procurorul General interimar Ion Munteanu, și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care la gestionează, adoptând hotărârile în procesul penal analizat, reieșind din propria lui convingere, având la bază un anumit material probator, care i-a permis să adopte hotărârile respective.

Stabilirea volumului probelor necesare, acumularea probelor, inclusiv efectuarea în condițiile legii a acțiunilor procesuale, sînt în competența exclusivă a organului de urmărire penală/procurorului, fapt ce rezultă din prevederile art.19 alin.(3), 254 alin.(1) și 252 ale Codului de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, se impune a se sublinia că, un procuror nu poate fi tras la răspundere numai pentru interpretarea normelor de drept și aprecierea circumstanțelor unui caz, bazate pe propria convingere, formate în urma examinării datelor de fapt în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

Soluția Procurorului General interimar Ion Munteanu a fost comunicată lui Xxxxx Xxxxxx, astfel fiind respectat dreptul petiționarului la un recurs efectiv împotriva deciziilor procurorilor. Or, rolul căilor de atac și anumite prevederi din Codul de procedură penală sînt pentru a înlătura omisiunile organului de urmărire penală și a procurorului. În calitate de excepții pot servi doar cazurile în care, în procesul de luare a deciziilor, procurorul ce efectuează/conduce urmărirea penală a acționat cu rea-voință sau a admis o omisiune gravă, prejudiciind interesul justiției, inclusiv drepturile și interesele părților în proces.

Având în vedere aceste motive, ținând cont de toate circumstanțele reliefate, în temeiul art.70 alin.(1) lit.n), art.77 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată plângerea domnului Xxxxx Xxxxxx.
2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.
3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ